

NL

NL

NL

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 9.10.2008
COM(2008)627 definitief

2008/0190 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van

betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG

(Voor de EER relevante tekst)

(door de Commissie ingediend)

{SEC(2008) 2572}

{SEC(2008) 2573}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

1.1. Doelstellingen van het voorstel

Europese consumenten en ondernemingen maken steeds vaker gebruik van elektronisch geld (hierna "e-geld" genoemd): in een aantal lidstaten begint e-geld andere betaalmiddelen stilaan te verdringen bij het doen van sommige soorten betalingen. De verwachtingen die acht jaar geleden bij de vaststelling van Richtlijn 2000/46/EG betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het bedrijfseconomisch toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld (Richtlijn Elektronisch Geld, hierna "de REG" genoemd)¹ ten aanzien van e-geld werden gekoesterd, zijn echter bij lange na niet uitgekomen.

Uit de evaluatie van de toepassing van deze richtlijn² is gebleken dat een aantal bepalingen ervan de opkomst van de e-geldmarkt lijken te hebben gehinderd en de technologische innovatie kennelijk hebben gedwarsboomd. Het beperkte aantal volwaardige, vergunninghoudende e-geldinstellingen en de geringe hoeveelheid e-geld in omloop tonen aan dat e-geld in de meeste lidstaten nog niet echt van de grond is gekomen.

Nu met de vaststelling van Richtlijn 2007/64/EG betreffende betalingsdiensten in de interne markt (Betalingsdienstenrichtlijn, hierna "de BDR" genoemd)³ op Gemeenschapsniveau een modern en coherent rechtskader tot stand is gebracht, zijn er dringend verdere maatregelen vereist om ervoor te zorgen dat in de Europese Unie een echte interne markt voor e-gelddiensten ontstaat.

Het voorliggende Commissievoorstel is vooral bedoeld om de bepalingen van de REG te moderniseren. Daarbij is met name aandacht besteed aan de prudentiële regeling voor e-geldinstellingen en aan de samenhang daarvan met de regeling die in het kader van de BDR voor betalingsinstellingen geldt. Het voorstel moet de ontwikkeling van nieuwe, innovatieve en veilige e-gelddiensten mogelijk maken, nieuwkomers toegang bieden tot de markt en een echte, effectieve concurrentie tussen alle marktdeelnemers bevorderen. Innovatie op de betalingsmarkt zal de consument, het bedrijfsleven en de Europese economie als geheel tastbare voordelen opleveren. Creatieve oplossingen zullen leiden tot snellere betalingen, meer gebruiksgemak en nieuwe mogelijkheden voor de e-samenleving van de 21^e eeuw.

1.2. Algemene context

Met name omdat het aantal nieuwkomers op de betalingsmarkt na de vaststelling van de REG duidelijk is tegengevallen, laat het huidige e-geldvolume te wensen over. Daarom wordt e-geld in de meeste lidstaten nog niet als een geloofwaardig alternatief voor contant geld gezien. Het potentieel van de e-geldmarkt wordt nog niet ten volle benut, aangezien deze markt tot dusver geen wezenlijke bijdrage heeft geleverd tot de stijging van de consumentenuitgaven en de economische groei. In augustus 2007 stond slechts voor 1 miljard EUR aan e-geld uit,

¹ PB L 275 van 27.10.2000, blz. 39.

² SEC(2006) 1049, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

³ PB L 319 van 5.12.2007, blz. 1.

tegen 637 miljard EUR aan contant geld. Eind 2007 waren 20 e-geldinstellingen en 127 entiteiten met een ontheffing aangemeld.

Met de vaststelling van de REG werd ingespeeld op de opkomst van nieuwe voorafbetaalde betaalinstrumenten, die te danken was aan snelle veranderingen in het bedrijfsklimaat als gevolg van de IT-revolutie. Met de REG werd beoogd de markt voor de uitgifte van e-geld open te stellen door middel van de invoering van "instellingen voor elektronisch geld" waarvoor een specifieke prudentiële regeling gold. Het was de bedoeling een duidelijk rechtskader tot stand te brengen om de interne markt voor elektronische betalingen te versterken, de concurrentie te bevorderen en tegelijkertijd een adequaat prudentieel toezicht te waarborgen. Door een aantal inherente zwakke punten zijn de verwachte resultaten echter uitgebleven. Deze zwakke punten zijn aan de oppervlakte gekomen bij de evaluatie van de REG. Zij zijn voornamelijk te wijten aan het feit dat het bij de huidige richtlijn ingevoerde prudentiële en rechtskader voor e-geldinstellingen tekortschiet.

Het eerste probleem vloeit voort uit de onduidelijke definitie van e-geld en het toepassingsgebied van de richtlijn. Daardoor ontstaat rechtsonzekerheid en wordt de ontwikkeling van de markt geremd. Het tweede probleem heeft te maken met de inconsistentie van het rechtskader, dat te strenge prudentiële voorschriften en inconsistente ontheffingen en paspoortprocedures bevat, alsook met de toepassing van de antiwitwasvoorschriften op e-gelddiensten. Deze algemene juridische inconsistentie zal na de omzetting van de BDR (uiterlijk in november 2009) alleen maar toenemen, omdat een aantal prudentiële voorschriften voor betalingsinstellingen sterk verschilt van die waaraan e-geldinstellingen thans onderworpen zijn (zo geldt voor e-geldinstellingen momenteel het beginsel van exclusiviteit van werkzaamheden, terwijl dit voor betalingsinstellingen niet het geval zal zijn).

Van oudsher worden betalingsdiensten aangeboden door banken die onder de EU-bankenrichtlijnen vallen. Deze richtlijnen zijn in 2006 gewijzigd en vervangen door Richtlijn 2006/48/EG betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (herschikking van Richtlijn 2000/12/EG)⁴ en Richtlijn 2006/49/EG inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen (herschikking van Richtlijn 93/6/EEG)⁵, hierna de Kapitaalvereistenrichtlijn ("KVR") genoemd.

E-geld mag worden uitgegeven door onder de REG vallende instellingen voor elektronisch geld (die in het kader van de KVR als "special purpose" kredietinstellingen worden beschouwd). Kredietinstellingen die onder de KVR vallen, mogen in het kader van de REG ook e-geld uitgeven. Wie e-geld wil uitgeven, heeft momenteel dus twee opties:

- er kan een aanvraag worden ingediend voor een vergunning als e-geldinstelling in de zin van de REG; of
- er kan een aanvraag worden ingediend voor een vergunning als volwaardige kredietinstelling.

⁴ PB L 177 van 30.06.2006, blz. 1.

⁵ PB L 177 van 30.06.2006, blz. 201.

Met de BDR is de juridische basis gelegd voor de totstandbrenging van een EU-brede interne betalingsmarkt. De richtlijn bevat een uitgebreide reeks moderne voorschriften die op alle betalingsdiensten in de Europese Unie van toepassing zijn, en moet uiterlijk op 1 november 2009 door de lidstaten in nationaal recht zijn omgezet. Titel II van de BDR voorziet in een nieuwe categorie betalingsdienstaanbieders, namelijk "betalingsinstellingen". Daarvoor geldt een speciale prudentiële regeling, die verschilt van die voor e-geld- en kredietinstellingen. Betalingsinstellingen mogen echter geen e-geld uitgeven. Evenmin mogen ze deposito's van betalingsdienstgebruikers in ontvangst nemen. Voorts mogen ze geldmiddelen die zij van betalingsdienstgebruikers hebben ontvangen, alleen gebruiken voor het verrichten van de betalingsdiensten die in de bijlage bij de BDR worden vermeld. De uitgifte van e-geld wordt niet in die bijlage vermeld, maar maakt impliciet wel deel uit van bijlage I bij Richtlijn 2006/48/EG.

1.3. Samenhang met andere beleidsgebieden en doelstellingen van de Gemeenschap

De gevolgde aanpak sluit aan bij de beleidsgebieden en doelstellingen om een echte interne markt voor financiële diensten tot stand te brengen, en draagt tevens bij tot de totstandkoming van de gemeenschappelijke eurobetalingsruimte (Single Euro Payments Area – SEPA). Ook past de aanpak goed in het kader van de Lissabon-agenda, aangezien de REG-herziening gunstig zal uitpakken voor technologische innovatie, groei en werkgelegenheid.

2. RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

2.1. Raadpleging van belanghebbende partijen

Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

Op basis van de evaluatiebepaling in de REG (artikel 11) heeft de Commissie begin 2005 een evaluatie-exercitie opgezet. In het kader van deze evaluatie hebben de diensten van de Commissie in juli 2005 de aanzet gegeven tot een openbare raadpleging. Uitgaande van de evaluatiestudie en de openbare raadpleging hebben de diensten van de Commissie in juli 2006 een werkdocument over de evaluatie van de REG⁶ gepubliceerd.

Met de lidstaten en de belanghebbenden is regelmatig overleg gepleegd over de doelstellingen en inhoud van het voorstel. Twee deskundigengroepen voor retailbetalingen, namelijk de Payment System Government Expert Group en de Payment System Market Group, hebben zich tussen december 2007 en juni 2008 over de evaluatie van de REG gebogen. Voorts zijn regelmatig bilaterale besprekingen gevoerd met lidstaten, de Europese Centrale Bank, de betalingssector (banken, e-geldinstellingen en aanbieders van mobiele betalingsmogelijkheden, consumentenorganisaties enz.).

⁶ SEC(2006) 1049 van 19.7.2006, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

Samenvatting van de reacties en hoe daarmee rekening is gehouden

De belangrijkste bevindingen van het evaluatieverslag en van de openbare raadpleging zijn samengevat in het in juli 2006 gepubliceerde werkdokument van de diensten van de Commissie over de evaluatie van de REG⁷. De meeste respondenten vonden dat de richtlijn aan herziening toe was omdat sommige bepalingen volgens hen de ontwikkeling van de e-geldmarkt hebben gehinderd.

Tijdens het evaluatieproces hebben de belanghebbenden hun bezorgdheid geuit over de ontoereikende rechtszekerheid in de bestaande richtlijn, die het gevolg is van de onduidelijke definitie van e-geld en het onduidelijke toepassingsgebied van de richtlijn.

Bovendien bleek uit het evaluatieverslag dat de hoge kapitaalvereisten in combinatie met bepaalde beperkingen (bijvoorbeeld met betrekking tot de reikwijdte van de werkzaamheden van e-geldinstellingen) en eisen die door de REG worden gesteld, de ontwikkeling van de e-geldmarkt hebben gehinderd.

De voornaamste bijdragen die in het kader van de openbare raadpleging zijn ontvangen, zijn te vinden op het volgende internetadres: http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/e-money_directive&vm=detailed&sb=Title.

2.2. Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid

Tijdens de voorbereiding van dit voorstel heeft de Commissie een uitgebreid beroep gedaan op externe deskundigheid. Een door externe consultants verrichte evaluatiestudie, een openbare raadpleging en bijdragen van twee deskundigengroepen hebben waardevolle kennis opgeleverd. Daarnaast heeft er een specifieke bijeenkomst met de e-geldsector en de Europese Centrale Bank plaatsgevonden.

2.3. Effectbeoordeling

Om de problemen in verband met e-gelddiensten op te lossen en de gestelde doelstellingen te verwezenlijken, is een hele reeks mogelijkheden onderzocht. De twee in punt 3 beschreven hoofdproblemen worden veroorzaakt door factoren die verband houden met:

- (1) de definitie van e-geld en het toepassingsgebied van de REG;
- (2) het inadequate rechtskader (prudentiële regeling, ontheffingen en antiwitwasbepalingen).

Uitgaande van een eerste toetsing van de verschillende beleidsopties aan de beleidsdoelstellingen zijn vijf essentiële beleidsopties beoordeeld: 1) niets doen; 2) een leidraad opstellen; 3) de prudentiële regeling voor betalingsinstellingen op e-geldinstellingen toepassen; 4) een speciale prudentiële regeling voor e-geldinstellingen toepassen; en 5) de REG intrekken.

⁷ Zie voetnoot 5.

Op basis van een evaluatie van de beleidsopties wordt een aanpassing aan de BDR, zoals in het kader van zowel beleidsoptie 3 als beleidsoptie 4 wordt voorgesteld, als de meest geschikte maatregel beschouwd. Van beide opties wordt een positief effect op de ontwikkeling van de e-geldmarkt verwacht, zowel wat de hoeveelheid e-geld in omloop (een potentiële stijging tot 10 miljard EUR) als het aantal instellingen (een mogelijke toename tot 120 e-geldinstellingen) betreft.

De grootste voordelen van beleidsoptie 4 zijn dat er een specifieke prudentiële regeling beschikbaar zal zijn die aansluit bij de aan e-geldinstellingen verbonden risico's, en dat de bestaande rapportagevereisten voor e-geldinstellingen worden gehandhaafd om het markttoezicht te garanderen. Het nadeel zou een hogere administratieve last zijn, die evenwel in verhouding blijft tot het nagestreefde doel.

Beleidsoptie 3, waarbij de voor betalingsinstellingen geldende prudentiële vereisten worden toegepast, zou het voordeel hebben dat de administratieve last lager zou liggen omdat er geen rapportage vereist zou zijn. Het grootste nadeel is dat het markttoezicht wordt bemoeilijkt. Bovendien is de prudentiële regeling in kwestie slechts indirect aan de risico's van e-geldinstellingen gekoppeld via het betalingsvolume, dat wil zeggen naarmate e-geld voor de uitvoering van betalingen wordt gebruikt.

Bij beleidsoptie 1 (niets doen) en beleidsoptie 2 (een leidraad opstellen) zou het rechtskader ook na de omzetting van de BDR in 2009 ingewikkeld blijven en de verdere ontwikkeling van de markt worden belemmerd. Optie 5 (de richtlijn intrekken) zou rechtsonzekerheid teweegbrengen en de ontwikkeling van nieuwe e-gelddiensten belemmeren.

De effectbeoordeling van de Commissie is te vinden op:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/docs/SEC_2008_1_en.pdf.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

3.1. Samenvatting van de voorgestelde maatregel(en)

Het nieuwe voorstel is volledig anders qua opzet dan de bestaande REG. Aangezien het wenselijk werd geacht de nieuwe REG bij de BDR te doen aansluiten, en gezien het feit dat alle bepalingen van de bestaande REG zijn gewijzigd, zal deze laatste worden ingetrokken en door het nieuwe voorstel worden vervangen.

De voornaamste wijzigingen waarin het voorstel voorziet, worden hierna beschreven.

Artikelen 1 en 2: Verduidelijking van het toepassingsgebied van de richtlijn en van de definitie van elektronisch geld

De huidige richtlijn veroorzaakt rechtsonzekerheid wat de toepasselijkheid ervan op bepaalde bedrijfsmodellen betreft, en belemmert de ontwikkeling van nieuwe en innovatieve diensten. Zoals in het evaluatieverslag is voorgesteld, moeten de definities van respectievelijk "elektronisch geld" en "instelling voor elektronisch geld" worden verduidelijkt om de twijfels weg te nemen omtrent de vraag welke bedrijfsmodellen onder de richtlijn vallen en welke diensten bij Richtlijn 2007/64/EG worden geregeld. Er wordt een technisch neutrale en eenvoudiger definitie van "elektronisch geld" voorgesteld.

Artikelen 3, 6, 7 en 9: Herziening van de prudentiële vereisten

Thans sluit de prudentiële regeling voor e-geldinstellingen nauw aan bij die van Richtlijn 2006/48/EG voor kredietinstellingen. Op grond van een in het kader van deze effectbeoordeling uitgevoerde kwalitatieve risicobeoordeling vindt de Commissie dat de huidige prudentiële vereisten te ver gaan in vergelijking met het risico dat aan de activiteit verbonden is. Teneinde een mogelijke toekomstige integratie van de bepalingen van deze richtlijn in Richtlijn 2007/64/EG te vergemakkelijken en aangezien er sprake is van een nauwe verwantschap tussen elektronisch geld en elektronische betalingen, is het van belang dat de regelingen voor respectievelijk betalingsinstellingen en e-geldinstellingen naadloos bij elkaar aansluiten. Het voorstel voorziet daarom in de hierna beschreven aanpassingen.

Toepassing van de in titel II van Richtlijn 2007/64/EG vervatte **kwalitatieve prudentiële vereisten** op e-geldinstellingen (artikel 3). Deze vereisten slaan onder meer op de vergunningsprocedure van Richtlijn 2007/64/EG, op grond waarvan e-geldinstellingen bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst een vergunningsaanvraag moeten indienen die onder andere een programma van werkzaamheden, een bedrijfsplan en inlichtingen over het aanvangskapitaal en de governance-systemen moet bevatten. De bevoegde autoriteiten moeten de instelling binnen drie maanden na ontvangst van de aanvraag meedelen of de vergunning is verleend of geweigerd.

Verlaging van de **aanvangskapitaalvereisten** van 1 miljoen EUR tot 125 000 EUR (artikel 6). Het aanvangskapitaal wordt als veel te hoog beschouwd en staat niet in verhouding tot het risico dat aan de dienst verbonden is. Dit hoge aanvangskapitaal wordt als een belangrijke belemmering gezien voor kleinere ondernemingen (veelal instellingen waaraan ontheffing is verleend). Deze worden daardoor ontmoedigd om een vergunning als e-geldinstelling aan te vragen.

Vervangen van de **permanente vermogensvereisten** door nieuwe berekeningsmethoden die op de aard en het risicoprofiel van e-geldinstellingen zijn gebaseerd (artikel 7).

Artikelen 8 en 9: Werkzaamheden en beschermingsvereisten

Thans is het e-geldinstellingen krachtens artikel 1, lid 4, van de richtlijn verboden andere bedrijfswerkzaamheden dan de uitgifte van elektronisch geld en andere nauw daarmee samenhangende diensten te verrichten. Deze beperking van de werkzaamheden strookt niet met de niet-exclusieve aanpak voor betalingsinstellingen, die overeenkomstig Richtlijn 2007/64/EG ook andere activiteiten dan betalingsdiensten mogen verrichten (bv. retail- of telecomactiviteiten). Een coherenter aanpak is derhalve aangewezen. De werkzaamheden van e-geldinstellingen dienen niet noodzakelijkerwijze beperkt te blijven tot de uitgifte van elektronisch geld en daarom moeten voor hybride e-geldinstellingen soortgelijke beschermingsvereisten gelden als die welke in artikel 9 van Richtlijn 2007/64/EG zijn vastgelegd.

Artikel 5: Terugbetaalbaarheid

Er dient meer duidelijkheid te worden geschapen ten aanzien van de toepassing van de vereisten inzake terugbetaalbaarheid (de mogelijkheid voor een consument om zijn elektronisch geld steeds terug te krijgen via een overmaking of in contanten), waarbij in het bijzonder moet worden verwezen naar de toepassing van deze vereisten op mobiele telefonie. Consumenten dienen het recht te hebben hun geld te allen tijde kosteloos terug te vragen

indien het gaat om de terugbetaling van het volledige bedrag. In geval van gedeeltelijke terugbetaling vóór de beëindiging van de overeenkomst mag de uitgever de houder een vergoeding aanrekenen die in verhouding moet staan tot de kosten van de transactie.

Artikel 10: Ontheffing

In het evaluatieverslag werd erop gewezen dat een juist evenwicht moet worden gevonden tussen het vergemakkelijken van de markttoegang, het bieden van een adequate bescherming en het vermijden van concurrentievervalsingen. Tevens moet in stimuli worden voorzien voor instellingen waaraan een ontheffing is verleend maar die overwogen volwaardige, vergunninghoudende e-geldinstellingen te worden. Voorgesteld wordt de ontheffingsregeling voor elektronisch geld gelijk te trekken met de regeling die in artikel 26 van Richtlijn 2007/64/EG is neergelegd. Een dergelijke wijziging moet worden gezien in de context van de lichtere toegangsvereisten voor e-geldinstellingen.

Artikel 16: Antiwitwasvoorschriften

In het licht van de lage gemiddelde bedragen die bij e-geldtransacties omgaan, kan een volledige toepassing van de identificatievereisten en van de vereisten betreffende de bewaring van bewijsstukken als onevenredig worden aangemerkt, gezien de hoge administratieve kosten waartoe dergelijke vereisten aanleiding geven voor de betalingssector in een context die door laagwaardige online en mobiele betalingen wordt gekenmerkt. De huidige richtlijn bevat geen specifieke bepalingen ter bestrijding van het witwassen van geld. Bij Richtlijn 2005/60/EG is evenwel een vereenvoudigd systeem van klantenonderzoek ingevoerd, dat op elektronisch geld van toepassing is. Ook de verordening betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie over de betaler bevat een soortgelijk systeem. Voorgesteld wordt de in beide wetgevingsbesluiten vastgelegde lage bedragen gelijk te trekken met die opgenomen in de artikelen 34 en 53 van Richtlijn/2007/64/EG. Dit houdt in dat de drempelbedragen vervat in artikel 11, lid 5, onder d), van Richtlijn 2005/60/EG moeten worden opgetrokken. Deze maatregel zou ertoe bijdragen dat in sommige situaties dubbele identificatie wordt vermeden. Bovendien zouden door de sector getroffen flankerende maatregelen een vermindering van het gelopen risico in de hand moeten werken. Een dergelijke benadering zou sporen met de zelfregulerende aanpak die bij betalingen wordt gevolgd (bv. SEPA).

Artikel 17: Wijziging van Richtlijn 2006/48/EG

E-geldinstellingen mogen geen deposito's in ontvangst nemen. Het in ontvangst nemen van deposito's moet aan kredietinstellingen blijven voorbehouden. Het is evenwel aangewezen om e-geldinstellingen voor de toepassing van Kapitaalvereistenrichtlijn 2006/48/EG als "financiële instellingen" te beschouwen. Artikel 4, lid 5, en bijlage I van de Kapitaalvereistenrichtlijn worden daarom in deze zin gewijzigd. Aldus wordt ervoor gezorgd dat kredietinstellingen e-geld mogen blijven uitgeven.

3.2. Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag van dit voorstel wordt gevormd door artikel 47, lid 2, en artikel 95 van het EG-Verdrag.

3.3. Subsidiariteitsbeginsel

Het subsidiariteitsbeginsel wordt nageleefd. Volgens dit beginsel mag pas actie op Gemeenschapsniveau worden ondernomen wanneer de beoogde doelstellingen niet voldoende door de lidstaten alleen kunnen worden verwezenlijkt.

Richtlijn 2000/46/EG heeft in de Europese Unie een geharmoniseerde interne markt voor de uitgifte van elektronisch geld tot stand gebracht. Er blijven evenwel nog enige belemmeringen bestaan die op pan-Europees niveau moeten worden aangepakt. Elektronische handel is van nature een mondiale aangelegenheid en nationale oplossingen alleen zouden de ontwikkeling van elektronisch geld hinderen. Een Gemeenschapsbrede aanpak is wenselijk omdat de toepasselijke voorschriften en beginselen in alle lidstaten gelijk moeten zijn om rechtszekerheid en gelijke concurrentievoorwaarden voor alle marktdeelnemers te bewerkstelligen.

3.4. Evenredigheidsbeginsel

Het voorstel is in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel, omdat het alleen beoogt een volledige harmonisatie tot stand te brengen van de kwesties die de ontwikkeling van een interne e-geldmarkt belemmeren en die tijdens de openbare raadpleging van belanghebbenden aan de oppervlakte zijn gekomen.

Voor alle voorgestelde regels is een evenredigheidstoets uitgevoerd en is intensief overleg gepleegd om tot passende en evenredige regelgeving te komen. Dit komt met name tot uiting in de prudentiële voorschriften voor e-geldinstellingen, de ontheffingsbepaling en de clausule inzake de terugbetaalbaarheid.

3.5. Keuze van instrumenten

Er blijft een regelgevend optreden noodzakelijk om het benodigde rechtskader tot stand te brengen dat voorziet in de vereiste harmonisatie van het prudentiële toezicht op e-geldinstellingen om met name de gezonde en prudente bedrijfsvoering alsook de financiële integriteit ervan te garanderen. De Commissie stelt daarom voor hetzelfde instrument (een richtlijn) te hanteren.

De Commissie stelt een richtlijn in plaats van een verordening voor omdat eerstgenoemd instrument beter geschikt is om bestaande wetgevingen te harmoniseren. Dit is ook het instrument waarvoor in het verleden is gekozen om de regels op dit gebied te harmoniseren, alsook het instrument waarvoor op andere, verwante terreinen is geopteerd (bijvoorbeeld de BDR).

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Gemeenschap.

5. AANVULLENDE INFORMATIE

5.1. Simulatie, proeffase en overgangperiode

Voor sommige reeds bestaande e-geldinstellingen zal worden voorzien in een overgangperiode voor de inachtneming van het bepaalde in titel II van de richtlijn.

5.2. Vereenvoudiging

Het voorstel zorgt voor vereenvoudiging van de wetgeving, vereenvoudiging van de administratieve procedures voor overheidsinstanties (op communautair of nationaal niveau) en vereenvoudiging van de administratieve procedures voor particulieren.

Bij het toezicht op e-geldinstellingen zal een geharmoniseerde en coherente benadering worden gevolgd die geënt is op die voor betalingsinstellingen, waarbij in alle lidstaten dezelfde regels zullen gelden. Dit zal bijdragen tot een vereenvoudiging van de administratieve procedures.

De op een volledige harmonisatie gerichte benadering die in het kader van het voorstel wordt gevolgd, resulteert in een vereenvoudiging van de procedures voor particuliere partijen.

5.3. Intrekking van bestaande wetgeving

De vaststelling van het voorstel heeft de intrekking van bestaande wetgeving tot gevolg. De richtlijn komt in de plaats van Richtlijn 2000/46/EG.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van

betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 47, lid 2, eerste en derde zin, en op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie⁸,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁹,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank¹⁰,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met Richtlijn 2000/46/EG betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het bedrijfseconomisch toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld¹¹ werd ingespeeld op de opkomst van nieuwe voorafbetaalde elektronische betaalinstrumenten. De bedoeling was een duidelijk rechtskader tot stand te brengen om de interne markt te versterken en tegelijkertijd een adequaat prudentieel toezicht te waarborgen.
- (2) De Commissie heeft een verslag¹² gepresenteerd waarin erop werd gewezen dat Richtlijn 2000/46/EG diende te worden herzien omdat sommige bepalingen ervan de totstandkoming van een echte interne markt voor e-gelddiensten zouden hebben gehinderd.

⁸ PB C van , blz. .

⁹ PB C van , blz. .

¹⁰ PB C van , blz. .

¹¹ PB L 275 van 27.10.2000, blz. 39.

¹² SEC(2006) 1049 van 19.7.2006.

- (3) Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende betalingsdiensten in de interne markt¹³ heeft een modern en samenhangend rechtskader voor betalingsdiensten tot stand gebracht, dat onder meer voorziet in de coördinatie van de nationale voorschriften inzake de prudentiële vereisten die gelden voor een nieuwe categorie betalingsdienstaanbieders, namelijk betalingsinstellingen.
- (4) Teneinde de juridische belemmeringen voor de markttoegang te verwijderen en tevens de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld te vergemakkelijken, dient te worden overgegaan tot een herziening van de voorschriften waaraan deze instellingen zijn onderworpen, zodat voor alle betalingsdienstaanbieders gelijke concurrentievoorwaarden worden bewerkstelligd.
- (5) Het is aangewezen het toepassingsgebied van deze richtlijn te beperken tot betalingsdienstaanbieders die elektronisch geld uitgeven. De richtlijn mag niet van toepassing zijn op voorafbetaalde instrumenten met beperkte gebruiksmogelijkheden die alleen door de houder kunnen worden gebruikt om ofwel in de bedrijfsgebouwen of binnen een beperkt netwerk van dienstverleners uit hoofde van een directe handelsovereenkomst met een professionele uitgever goederen of diensten te kopen, ofwel een beperkte reeks goederen of diensten aan te schaffen. Een instrument dient als een slechts binnen een "beperkt netwerk" bruikbaar instrument te worden beschouwd als het alleen maar kan worden gebruikt voor de aankoop van goederen en diensten in een welbepaalde winkel of winkelketen, dan wel voor de aankoop van een beperkte reeks goederen of diensten, ongeacht de geografische locatie van het verkooppunt. Voorbeelden van dergelijke instrumenten zijn klantenkaarten, tankkaarten, lidmaatschapskaarten, kaarten voor openbaar vervoer en maaltijdcheques. Instrumenten die voor het doen van aankopen in winkels van geregistreerde handelaren kunnen worden gebruikt, mogen niet worden vrijgesteld omdat dergelijke instrumenten juist zijn bedoeld voor een netwerk van dienstverleners dat voortdurend aangroeit. Ten slotte mag de richtlijn niet van toepassing zijn op betalingstransacties voor de aankoop van digitale goederen of diensten waarbij de exploitant, uit hoofde van de aard van het goed of de dienst, er intrinsieke waarde aan kan toevoegen in de vorm van bijvoorbeeld toegangs-, distributie- of zoekmogelijkheden, op voorwaarde dat het goed of de dienst in kwestie alleen kan worden gebruikt met behulp van een digitaal instrument, zoals een mobiele telefoon of een computer.
- (6) Het is aangewezen een heldere definitie van elektronisch geld in te voeren die technisch neutraal is. Deze definitie dient alle situaties te bestrijken waarin de betalingsdienstaanbieder een voorafbetaalde opgeslagen waarde uitgeeft in ruil voor geld.
- (7) De definitie dient betrekking te hebben op elektronisch geld dat ofwel wordt aangehouden op een betaalinstrument dat in het bezit is van de houder, ofwel op afstand is opgeslagen op een server en door de houder wordt beheerd via een betaalrekening bij de betalingsdienstaanbieder. Deze definitie dient ruim genoeg te zijn om geen belemmering te vormen voor de technologische innovatie en om niet alleen de thans op de elektronische markt beschikbare elektronischgeldsystemen te bestrijken, maar ook die welke in de toekomst zouden kunnen worden ontwikkeld.

¹³ PB L 319 van 5.12.2007, blz. 1.

- (8) Het stelsel voor de uitoefening van prudentieel toezicht op instellingen voor elektronisch geld dient te worden herzien en beter te worden afgestemd op de risico's die dergelijke instellingen lopen. Het dient tevens in overeenstemming te worden gebracht met het bij Richtlijn 2007/64/EG ingevoerde stelsel voor de uitoefening van prudentieel toezicht op betalingsinstellingen.
- (9) De uitgifte van elektronisch geld vormt op zich geen werkzaamheid die gelijkstaat met het in ontvangst nemen van deposito's overeenkomstig Richtlijn 2006/48/EG, gezien het specifieke karakter van dit geld, dat fungeert als elektronisch vervangingsmiddel voor muntstukken en bankbiljetten en dat doorgaans alleen wordt gebruikt voor het doen van kleine betalingen en niet als spaarmiddel. De voorwaarden voor de verlening en handhaving van een vergunning als instelling voor elektronisch geld dienen prudentiële vereisten te omvatten die in verhouding staan tot de operationele en financiële risico's die dergelijke instellingen lopen bij de uitoefening van hun bedrijfsactiviteit die met de uitgifte van elektronisch geld verband houdt, los van enigerlei andere commerciële activiteiten die instellingen voor elektronisch geld verrichten.
- (10) Er is behoefte aan een regeling die aanvankskapitaal combineert met permanent aanwezig kapitaal teneinde een passende consumentenbescherming en een gezonde en prudente bedrijfsvoering van instellingen voor elektronisch geld te garanderen. Gezien het specifieke karakter van elektronisch geld dient een extra methode voor de berekening van het permanent aanwezige kapitaal te worden toegestaan, waarbij de toezichthouders evenwel enige marge wordt geboden teneinde te garanderen dat alle betalingsdienstaanbieders ten aanzien van dezelfde risico's dezelfde behandeling genieten. Voorts dienen regelingen te worden getroffen om geldmiddelen van cliënten gescheiden te houden van de geldmiddelen die een instelling voor elektronisch geld voor het verrichten van andere bedrijfsactiviteiten aanhoudt. Instellingen voor elektronisch geld dienen tevens te worden onderworpen aan effectieve voorschriften ter bestrijding van het witwassen van geld en terrorismefinanciering.
- (11) Om prudentiële redenen dienen de lidstaten erop toe te zien dat alleen instellingen voor elektronisch geld waaraan overeenkomstig deze richtlijn vergunning is verleend, kredietinstellingen waaraan overeenkomstig Richtlijn 2006/48/EG vergunning is verleend en, onder bepaalde voorwaarden, nationale centrale banken en andere nationale instanties elektronisch geld mogen uitgeven.
- (12) Elektronisch geld moet terugbetaalbaar zijn om het vertrouwen van de houders te garanderen. Terugbetaalbaarheid impliceert op zich niet dat de gelden die in ruil voor elektronisch geld worden ontvangen, dienen te worden beschouwd als deposito's of andere terugbetaalbare gelden in de zin van Richtlijn 2006/48/EG. Terugbetaalbaarheid dient altijd mogelijk te zijn en betrekking te hebben op het nominale bedrag. Terugbetaling van het volledige bedrag dient steeds kosteloos te zijn. Gedeeltelijke terugbetaling kan kosten voor de uitgever met zich brengen. Daarvoor mag dan ook een evenredige en op de gemaakte kosten gebaseerde vergoeding worden gevraagd. Dit laat de nationale wetgeving inzake fiscale of sociale aangelegenheden onverlet, alsook enigerlei verplichtingen die op de uitgever rusten uit hoofde van andere relevante communautaire of nationale wetgeving, zoals voorschriften ter bestrijding van het witwassen van geld en terrorismefinanciering, elke maatregel gericht op het bevriezen van middelen of een specifieke maatregel in verband met preventie van of onderzoek naar strafbare feiten.

- (13) Het is aangewezen de lidstaten toe te staan instellingen die slechts een beperkt aantal betalingstransacties verrichten, ontheffing te verlenen van sommige bepalingen van deze richtlijn. Instellingen die een dergelijke ontheffing genieten, mogen op grond van deze richtlijn niet het recht tot vestiging of het recht tot het vrij verrichten van diensten uitoefenen. Zij mogen deze rechten evenmin indirect uitoefenen als leden van een betalingssysteem. Het is evenwel wenselijk de gegevens van alle entiteiten die e-gelddiensten aanbieden, met inbegrip van de instellingen waaraan ontheffing is verleend, te registreren. Te dien einde dienen de lidstaten dergelijke entiteiten in een register van e-geldinstellingen in te schrijven zonder alle voorwaarden voor het verlenen van een vergunning toe te passen.
- (14) Ter wille van de rechtszekerheid is het aangewezen overgangsregelingen te treffen op grond waarvan het instellingen voor elektronisch geld die overeenkomstig de nationale wetgeving tot omzetting van Richtlijn 2006/46/EG in intern recht hun werkzaamheden hebben aangevangen, is toegestaan deze werkzaamheden gedurende een gespecificeerde periode binnen de betrokken lidstaat te blijven uitoefenen. Deze periode dient langer te zijn voor entiteiten die onder de ontheffingsbepaling in artikel 8 van Richtlijn 2000/46/EG vallen.
- (15) Deze richtlijn bevat een nieuwe definitie van elektronisch geld, waarvan de uitgifte kan vallen onder de derogaties van de artikelen 34 en 53 van Richtlijn 2007/64/EG. Het vereenvoudigd systeem van klantenonderzoek waarin Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme¹⁴ voorziet voor instellingen voor elektronisch geld, dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd.
- (16) Overeenkomstig Richtlijn 2006/48/EG worden instellingen voor elektronisch geld als kredietinstellingen beschouwd, hoewel zij noch deposito's van het publiek in ontvangst kunnen nemen, noch kredieten kunnen verlenen met het geld dat zij van het publiek in ontvangst hebben genomen. Gezien het systeem dat bij deze richtlijn is ingevoerd, is het aangewezen de in Richtlijn 2006/48/EG vervatte definitie van kredietinstelling te wijzigen, zodat instellingen voor elektronisch geld niet als kredietinstellingen worden beschouwd. Het dient kredietinstellingen echter nog steeds te zijn toegestaan elektronisch geld uit te geven en deze werkzaamheid in de gehele Gemeenschap uit te oefenen in het kader van de wederzijdse erkenning en van het uitgebreide stelsel voor het prudentiële toezicht waaraan zij krachtens de communautaire wetgeving voor het bankwezen onderworpen zijn.
- (17) Daar de bepalingen van deze richtlijn alle overeenkomstige bepalingen van Richtlijn 2000/46/EG vervangen, dient laatstgenoemde richtlijn te worden ingetrokken.
- (18) Aangezien de doelstellingen van deze richtlijn niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt omdat zulks de harmonisatie vereist van talrijke verschillende voorschriften die thans in de rechtsstelsels van de diverse lidstaten bestaan, en derhalve beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde

¹⁴ PB L 309 van 25.11.2005, blz. 15.

subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

- (19) De efficiënte werking van deze richtlijn dient te worden getoetst. Daarom dient van de Commissie te worden verlangd dat zij drie jaar na het einde van de omzettingstermijn van deze richtlijn een verslag uitbrengt.
- (20) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden¹⁵.
- (21) In het bijzonder dient de Commissie de bevoegdheid te worden verleend uitvoeringsmaatregelen vast te stellen om met technologische en marktontwikkelingen rekening te houden. Daar het maatregelen van algemene strekking betreft tot aanvulling van niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn door deze aan te vullen met nieuwe niet-essentiële onderdelen, moeten zij worden vastgesteld volgens de in artikel 5 bis van Besluit 1999/468/EG bepaalde regelgevingsprocedure met toetsing,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

TITEL I

TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Bij deze richtlijn worden voorschriften vastgesteld voor de toegang tot, de uitoefening van en het prudentiële toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, alsook voor de uitgifte van elektronisch geld.
2. Met uitzondering van artikel 5 is deze richtlijn niet van toepassing op kredietinstellingen als gedefinieerd in artikel 4, punt 1, onder a), van Richtlijn 2006/48/EG.
3. Deze richtlijn is niet van toepassing op diensten gebaseerd op instrumenten die kunnen worden gebruikt om, louter in de door de uitgever gebruikte bedrijfsgebouwen of uit hoofde van een handelsovereenkomst met de uitgever, hetzij binnen een beperkt netwerk van dienstverleners, hetzij voor een beperkte reeks goederen of diensten, goederen of diensten te verkrijgen.
4. Deze richtlijn is niet van toepassing op diensten gebaseerd op een telecommunicatie-, digitaal of IT-instrument, wanneer de gekochte goederen of diensten worden geleverd aan, en moeten worden gebruikt via, een telecommunicatie-, digitaal of IT-instrument, mits de telecommunicatie-, digitale of IT-exploitant niet uitsluitend als intermediair optreedt tussen de betalingsdienstgebruiker en de leverancier van de goederen en diensten.

¹⁵ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 2
Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. "*instelling voor elektronisch geld*": een rechtspersoon die uit hoofde van titel II van deze richtlijn een vergunning heeft gekregen om elektronisch geld uit te geven;
2. "*elektronisch geld*": een monetaire waarde vertegenwoordigd door een vordering op de uitgever, welke elektronisch is opgeslagen en is uitgegeven in ruil voor ontvangen geld om betalingstransacties als gedefinieerd in artikel 4, punt 5, van Richtlijn 2007/64/EG te verrichten, en welke wordt aanvaard door andere natuurlijke of rechtspersonen dan de uitgever;
3. "*uitstaand elektronisch geld*": het maandgemiddelde van de met elektronisch geld verband houdende financiële verplichtingen over de voorafgaande twaalf maanden;
4. "*betalingenvolume*": het gemiddelde van het totale bedrag aan maandelijks uitgevoerde betalingstransacties over de voorafgaande twaalf maanden.

TITEL II
VOORWAARDEN VOOR DE TOEGANG TOT EN DE UITOEFENING VAN DE
WERKZAAMHEDEN VAN INSTELLINGEN VOOR ELEKTRONISCH GELD

Artikel 3
Algemene prudentiële bepalingen

De artikelen 5, 10 tot en met 15 en 17 tot en met 25 van Richtlijn 2007/64/EG zijn van overeenkomstige toepassing op instellingen voor elektronisch geld.

Artikel 4
Verbod op de uitgifte van e-geld

De lidstaten verbieden natuurlijke en rechtspersonen om elektronisch geld uit te geven, tenzij het gaat om:

- 1) een instelling voor elektronisch geld als gedefinieerd in artikel 2, punt 1;
- 2) een kredietinstelling als gedefinieerd in artikel 4, punt 1, onder a), van Richtlijn 2006/48/EG;
- 3) betalingsdienstaanbieders als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder e) en f), van Richtlijn 2007/64/EG.

Artikel 5
Terugbetaalbaarheid

1. De lidstaten zien erop toe dat uitgevers van elektronisch geld de nominale monetaire waarde van het aangehouden elektronisch geld steeds terugbetalen wanneer de houder daarom verzoekt.

2. De terugbetalingsvoorwaarden worden duidelijk vermeld in de overeenkomst tussen de uitgever en de houder.
3. Wanneer de terugbetaling vóór de datum van beëindiging van de overeenkomst plaatsvindt, kan deze het gehele bedrag aan elektronisch opgeslagen geld of een gedeelte daarvan betreffen.
4. Wanneer de terugbetaling op de datum van beëindiging van de overeenkomst plaatsvindt, wordt de monetaire waarde van het elektronisch geld kosteloos terugbetaald.
5. De uitgever mag alleen een vergoeding aanrekenen wanneer vóór de beëindiging van de overeenkomst een gehele of gedeeltelijke terugbetaling plaatsvindt. De hoogte van deze vergoeding wordt in de overeenkomst vermeld. De aangerekende vergoeding staat in verhouding tot de kosten die de uitgever feitelijk heeft gemaakt.

Artikel 6
Aanvangskapitaal

1. De lidstaten eisen dat instellingen voor elektronisch geld op het tijdstip waarop hun vergunning wordt verleend, beschikken over een aanvangskapitaal van ten minste 125 000 EUR dat bestaat uit de bestanddelen als omschreven in artikel 57, onder a) en b), van Richtlijn 2006/48/EG.

Artikel 7
Eigen vermogen

1. Naast de aanvangskapitaalvereisten van artikel 6 eisen de lidstaten van instellingen voor elektronisch geld dat zij te allen tijde eigen vermogen aanhouden als omschreven in de artikelen 57 tot en met 61, 63, 64 en 66 van Richtlijn 2006/48/EG.
2. Het eigen vermogen van instellingen voor elektronisch geld wordt berekend aan de hand van een van de drie methoden (A, B of C) van artikel 8 van Richtlijn 2007/64/EG of aan de hand van methode D van lid 3. De bevoegde autoriteiten bepalen op basis van de nationale wetgeving welke methode wenselijk is.
3. Methode D: wanneer van het uitstaand elektronisch geld en het betalingsvolume het elektronisch geld het hoogste bedrag vertegenwoordigt, is het eigen vermogen van instellingen voor elektronisch geld ten minste gelijk aan de som van de volgende elementen:
 - a) 5% van het bedrag aan elektronisch geld tot 5 miljoen EUR;
 - b) 2,5% van het bedrag aan elektronisch geld boven 5 miljoen EUR tot 10 miljoen EUR;
 - c) 2% van het bedrag aan elektronisch geld boven 10 miljoen EUR tot 100 miljoen EUR;

- d) 1,5% van het bedrag aan elektronisch geld boven 100 miljoen EUR tot 250 miljoen EUR;
 - e) 1% van het bedrag aan elektronisch geld boven 250 miljoen EUR.
4. Op basis van een evaluatie van de risicobeheersingsprocessen, het verzamelen en vastleggen van risicoverliezengegevens en het internecontrolesysteem en het bedrijfscontinuïteitsbeheer van de instelling voor elektronisch geld, kunnen de bevoegde autoriteiten verlangen dat de instelling voor elektronisch geld een eigen vermogen aanhoudt dat tot 20% hoger is dan het bedrag dat het resultaat is van de toepassing van de overeenkomstig lid 2 gekozen methode, of de instelling voor elektronisch geld toestaan een eigen vermogen aan te houden dat tot 20% lager is dan het bedrag dat het resultaat is van de toepassing van de overeenkomstig lid 2 gekozen methode.
5. Het eigen vermogen van instellingen voor elektronisch geld daalt niet tot onder het uit hoofde van artikel 6 vereiste bedrag.
6. De lidstaten nemen de nodige maatregelen ter voorkoming van het meervoudige gebruik van elementen die voor de berekening van het eigen vermogen in aanmerking komen wanneer de instelling voor elektronisch geld tot eenzelfde groep behoort als een andere instelling voor elektronisch geld, een kredietinstelling, een beleggingsonderneming, een vermogensbeheerder of een verzekeringsonderneming. Dit lid is ook van toepassing wanneer een instelling voor elektronisch geld andere werkzaamheden verricht dan de uitgifte van elektronisch geld.

Artikel 8 *Werkzaamheden*

1. Afgezien van de uitgifte van elektronisch geld mogen instellingen voor elektronisch geld de volgende werkzaamheden uitoefenen:
- a) het aanbieden van de in de bijlage bij Richtlijn 2007/64/EG vermelde betalingsdiensten;
 - b) de verlening van kredieten in verband met betalingsdiensten als bedoeld in de punten 4, 5 en 7 van de bijlage bij Richtlijn 2007/64/EG, mits aan de voorwaarden van artikel 16, leden 3 en 5, van die richtlijn is voldaan;
 - c) het verrichten van operationele en nauw daarmee samenhangende nevendiensten die nauw verband houden met de uitgifte van e-geld;
 - d) de exploitatie van betalingssystemen;
 - e) andere bedrijfswerkzaamheden dan de uitgifte van elektronisch geld, met inachtneming van de toepasselijke nationale en communautaire wetgeving.

2. Geldmiddelen die instellingen voor elektronisch geld van betalingsdienstgebruikers ontvangen in ruil voor elektronisch geld, zijn geen deposito's of andere terugbetaalbare gelden in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2006/48/EG. Geldmiddelen die voor een andere betalingsdienst worden ontvangen, zijn noch deposito's of andere terugbetaalbare gelden in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2006/48/EG, noch elektronisch geld in de zin van deze richtlijn.
3. Tot de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld behoort niet het in ontvangst nemen van deposito's of andere terugbetaalbare gelden in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2006/48/EG.

Artikel 9
Beschermingsvereisten

1. De lidstaten of hun bevoegde autoriteiten eisen van een instelling voor elektronisch geld die een van de in de artikel 8, lid 1, onder a) tot en met d), genoemde werkzaamheden uitoefent en tegelijkertijd andere bedrijfswerkzaamheden als bedoeld in artikel 8, lid 1, onder e), verricht, dat zij de middelen die zij van de betalingsdienstgebruikers of via een andere betalingsdienstaanbieder voor de uitvoering van betalingstransacties heeft ontvangen, veilig stelt overeenkomstig het bepaalde in artikel 9, leden 1, 2 en 4, van Richtlijn 2007/64/EG.
2. De lidstaten of hun bevoegde autoriteiten mogen verlangen dat instellingen voor elektronisch geld die geen andere werkzaamheden als bedoeld in artikel 8, lid 1, onder a) tot en met d), uitoefenen, ook aan de beschermingsvereisten van lid 1 van dit artikel voldoen.

Artikel 10
Facultatieve ontheffingen

1. Met uitzondering van de artikelen 20, 22, 23 en 24 van Richtlijn 2007/64/EG kunnen de lidstaten geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen of toestaan dat hun bevoegde autoriteiten geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van de toepassing van de procedures en voorwaarden neergelegd in de artikelen 3, 6, 7 en 9 van deze richtlijn, en toestaan dat rechtspersonen in het register voor instellingen voor elektronisch geld worden ingeschreven, wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) het gemiddelde van het totale bedrag aan betalingstransacties die de betrokken persoon de voorafgaande twaalf maanden heeft verricht, met inbegrip van die van agenten waarvoor hij volledig aansprakelijk is, is niet hoger dan 3 miljoen EUR per maand;
 - b) geen van de met de leiding of de exploitatie van het bedrijf belaste natuurlijke personen is veroordeeld wegens strafbare feiten in verband met het witwassen van geld of terrorismefinanciering, dan wel andere financiële misdrijven.

Het vereiste van de eerste alinea, onder a), wordt beoordeeld op basis van het in het programma van werkzaamheden begrote totale bedrag van het betalingsvolume, tenzij de bevoegde autoriteiten een aanpassing van dit programma verlangen.

2. Van een rechtspersoon met een registerinschrijving overeenkomstig lid 1 wordt verlangd dat hij zijn hoofdkantoor heeft in de lidstaat waar hij zijn werkzaamheden feitelijk ontplooit.
3. De in lid 1 bedoelde rechtspersonen worden behandeld als instellingen voor elektronisch geld. Artikel 10, lid 9, en artikel 25 van Richtlijn 2007/64/EG zijn echter niet op hen van toepassing.
4. De lidstaten kunnen bepalen dat een rechtspersoon met een registerinschrijving overeenkomstig lid 1 alleen sommige van de in artikel 8, lid 1, opgesomde activiteiten mag ontplooiën.
5. De in lid 1 bedoelde rechtspersonen stellen de bevoegde autoriteiten in kennis van elke verandering in hun situatie die relevant is voor de in genoemd lid gespecificeerde voorwaarden. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de personen in kwestie, wanneer de in de leden 1, 2 en 4 gestelde voorwaarden niet langer zijn vervuld, binnen 30 kalenderdagen een vergunning aanvragen overeenkomstig artikel 3. Personen die niet binnen dit tijdsbestek een vergunning hebben aangevraagd, wordt het overeenkomstig artikel 4 verboden om elektronisch geld uit te geven.
6. Dit artikel is niet van toepassing ten aanzien van de bepalingen van Richtlijn 2005/60/EG of ten aanzien van nationale bepalingen ter bestrijding van het witwassen van geld.

TITEL III UITVOERINGSMAATREGELEN

Artikel 11 Uitvoeringsmaatregelen

1. De Commissie kan de volgende maatregelen vaststellen:
 - a) maatregelen om de in artikel 10 gespecificeerde bedragen bij te stellen teneinde met inflatie rekening te houden;
 - b) maatregelen om een uniforme toepassing van deze richtlijn te waarborgen;
 - c) maatregelen om met technologische en marktontwikkelingen rekening te houden;
2. De in lid 1 genoemde maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beogen te wijzigen door haar aan te vullen, worden vastgesteld volgens de in artikel 12 bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

Artikel 12 Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 85 van Richtlijn 2007/64/EG ingestelde Comité voor betalingen.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn artikel 5 bis, leden 1 tot en met 4, en artikel 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van de bepalingen van artikel 8 van dat besluit.

TITEL IV SLOTBEPALINGEN

Artikel 13

Volledige harmonisatie

De lidstaten mogen geen andere bepalingen handhaven of vaststellen dan die welke in deze richtlijn zijn vervat.

Artikel 14

Evaluatie

Uiterlijk op [drie jaar na de in artikel 18, lid 1, vermelde uiterste omzettingsdatum] dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en de Europese Centrale Bank een verslag in over de uitvoering en de gevolgen van deze richtlijn – en meer bepaald over de toepassing van de prudentiële vereisten voor instellingen voor elektronisch geld –, in voorkomend geval vergezeld van een voorstel tot herziening van de richtlijn.

Artikel 15

Overgangsbepalingen

1. De lidstaten bieden instellingen voor elektronisch geld die in overeenstemming met de uitvoeringsbepalingen van Richtlijn 2000/46/EG vóór de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn hun werkzaamheden hebben aangevangen in de lidstaat waar zij hun hoofdkantoor hebben, de gelegenheid hun werkzaamheden zonder vergunning krachtens artikel 3 voort te zetten. De lidstaten verplichten die instellingen voor elektronisch geld ertoe de bevoegde autoriteiten alle dienstige gegevens te verstrekken om hen in staat te stellen binnen zes maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van de krachtens artikel 11 vastgestelde bepalingen te beoordelen of de instellingen aan de bij deze richtlijn vastgestelde voorschriften voldoen en, zo niet, welke maatregelen moeten worden genomen om naleving te garanderen, dan wel of het aangewezen is de vergunning in te trekken. Instellingen voor elektronisch geld die aan de voorschriften voldoen, krijgen een vergunning en worden in het register ingeschreven. Indien niet binnen zes maanden vanaf [uiterste omzettingsdatum van de richtlijn] aan de voorschriften wordt voldaan, wordt het de betrokken instellingen voor elektronisch geld verboden elektronisch geld uit te geven.
2. De lidstaten kunnen bepalen dat een instelling voor elektronisch geld automatisch een vergunning krijgt en in het krachtens artikel 3 aangelegde register wordt ingeschreven indien de bevoegde autoriteiten reeds over het bewijs beschikken dat de in de artikelen 3, 6 en 7 gestelde eisen worden nageleefd. De bevoegde autoriteiten informeren de betrokken instellingen voor elektronisch geld alvorens hun een vergunning wordt verleend.

3. De lidstaten bieden rechtspersonen die als entiteit in overeenstemming met het nationale recht dat uitvoering geeft aan artikel 8 van Richtlijn 2000/46/EG, vóór [datum van goedkeuring van het Commissievoorstel] hun werkzaamheden hebben aangevangen, de mogelijkheid deze werkzaamheden in de betrokken lidstaat zonder vergunning krachtens artikel 3 tot [12 maanden na de uiterste omzettingsdatum] voort te zetten. Instellingen voor elektronisch geld die in die periode geen vergunning of ontheffing in de zin van artikel 10 hebben gekregen, wordt het verboden elektronisch geld uit te geven.

Artikel 16
Wijziging van Richtlijn 2005/60/EG

1. Artikel 11, lid 5, onder d), van Richtlijn 2005/60/EG komt als volgt te luiden:

"d) elektronisch geld als gedefinieerd in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 2009/.../EG (*), waarbij, indien heroplading niet mogelijk is, het maximumbedrag dat elektronisch op de drager is opgeslagen niet meer dan [500 EUR] bedraagt; of, indien heroplading mogelijk is, een limiet van [3 000 EUR] geldt voor het totaalbedrag aan transacties die in een kalenderjaar worden verricht, behalve indien de houder een bedrag van [1 000 EUR] of meer in datzelfde kalenderjaar heeft laten terugbetalen, als bedoeld in artikel 5 van Richtlijn 2009/.../EG,".

(*) PB .

Artikel 17
Wijziging van Richtlijn 2006/48/EG

1. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt (1) komt als volgt te luiden:

"(1) "kredietinstelling": een onderneming waarvan de werkzaamheden bestaan in het van het publiek in ontvangst nemen van deposito's of van andere terugbetaalbare gelden en het verlenen van kredieten voor eigen rekening;"

b) punt (5) komt als volgt te luiden:

(5) "financiële instelling": een onderneming die geen kredietinstelling is en waarvan de hoofdwerkzaamheid bestaat in het verwerven van deelnemingen of in het uitoefenen van een of meer van de onder de punten 2 tot en met 12 en 15 van de lijst in bijlage I opgenomen werkzaamheden;"

2. Het volgende punt 15 wordt toegevoegd aan bijlage I:

"15. Uitgifte van elektronisch geld".

Artikel 18
Intrekking

Richtlijn 2000/46/EG wordt ingetrokken met ingang van [in artikel 19, lid 1, vermelde uiterste omzettingsdatum].

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar deze richtlijn.

Artikel 19
Omzetting

1. De lidstaten dienen uiterlijk op de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede, alsmede een tabel ter weergave van het verband tussen die bepalingen en deze richtlijn.

Zij passen die bepalingen toe vanaf .

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallend gebied vaststellen.

Artikel 20
Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Commissie

Lid van de Commissie